

(Det talte ord gælder)

Andenbehandling af budgetforslag 2023 og overslagsårene 2024-2026

Budgettale

Laura Rosenvinge, Socialdemokratiet, 6. oktober 2022

For at være ærlig, så var det ikke den her tale, jeg troede, at jeg skulle holde for to uger siden. Og jeg gider ikke lade som om, at vi i Socialdemokratiet – et parti der i 100 år har været for bordenden af budgetforhandlingerne – synes det her er en særlig fed situation at står i.

Årets budgetforhandlinger – de minder mig lidt om filmen Zappa, hvor Mulle drømmer om at være med i Bjørn og Steens hule. Lad mig lægge kortene på bordet. Vi ville da gerne være med i hulen.

For oppe i hulen – hvor budgetpartierne nu sidder – ja, der er en masse gode ting. Ligesom Mulle, så skal man i politik en gang imellem æde en skovsnegl for at lande en aftale. Vi kunne godt stemme for aftalen i dag, men det kræver altså at vi æder skattelettelser, en udhuling af puljerne til metro og grundkøb, og lige lidt for lidt velfærd. Den slimede snegl gider vi ikke sluge.

Det er ærgerligt. Fordi når Mulle her ser op i hulen, så er der overordnet nogen gode ting.

I budgetaftalen er der mange tiltag, som jeg inden forhandlingerne, stod her på talerstolen og nævnte, fordi det grundlæggende kan være med til at give københavnere en smule mindre bekymring i deres hverdag.

I budgetaftalen ser jeg et løft til socialområdet. Jeg ser et løft til vores mest udsatte børn, der modtager specialundervisning.

Jeg ser fastholdelses- og rekrutteringspuljen og kortere sagsbehandlingstider.

Jeg ser flere cykelstier og forhåbentlig færre der kommer til at bruge bilen og flere solceller.

Men lige præcis her. Lige præcis i forhold til klimaet, der er hulen altså ikke grøn nok.

Rigtig mange københavnere bekymrer sig om klimaet. Om vi gør nok. Om vi når at rette op på vores klimaregnskab. Om vi når at være ambitiøse nok til, at mine børnebørn kan leve samme liv som mig, uden konsekvenserne de store klimaforandringer kan have for os alle.

Klimadagsordenen er ikke længere kun for partier som karakteriserer sig som udelukkende grønne. Klimadagsordenen er for os alle.

Og her venner – Ja, der synes jeg bare ikke hulen er grøn nok. Sidste år nedbragt vi vores CO2-aftryk med 24.000 tons. I jeres aftale nedsættes det med 13.000.

Det ved vi alle sammen ikke er godt nok.

Specielt ikke, når vi samtidig har været nødt til at sætte vores målsætning ned. Men jeg vil ikke pege fingre, fordi i vores budget – vores alternative budget – ja der er vi heller ikke langt nok. Lad os alle sammen bestræbe os på, at forberede nye forslag til næste budget, som virkelig er grønne.

Vi er nødt til at se på nogle af de ting, der virkelig ville have kunne gøre hulen grønnere. I vores alternative budget – eller det er nok mere et legehøjhus vi har bygget med SF. Her peger vi på nogle af de ting, der virkelig ville have sat et aftryk. Det kunne eksempelvis være betaling på parkering om søndagen. Her får vi justeret med 6500 tons mere. I vores legehøjhus, ja der vil vi gerne være endnu mere ambitiøse på solcellerne. Vi vil sætte penge af til at bevare ambitionen om at finde en løsning på at få lavet CO2-fangst, som jo i sidste ende er det der gør vi ikke kan nå vores nuværende målsætning.

Når jeg leger i vores legehøjhus. Så tænker jeg på, da jeg var barn. Jeg brugte mine første år på Nørrebrogade. Det er begrænset, hvor meget natur og krydderurter, der kan dyrkes på assistens. Derfor har vi i vores legehøjhus skolehaverne med. Dem var der ikke plads til i jeres hule. Vi har i vores legehøjhus, også bevaret udvidede åbningstider for klubberne i de udsatte områder.

Vi har fundet et hjørne til Linje 14, så de borgere der har været i et misbrug, har et fællesskab, hvor de kan komme stærkt tilbage. Vi har bevaret den pulje, hvor Københavns borgere og organisationer kan få lov at gøre noget for biodiversiteten.

Vi har også set på alle de gode initiativer på beskæftigelsesområdet, som ikke skal bortfalde - Sprogunderundervisningen for ledige, Samarbejdsportalen og en styrket indsats ifm. virksomhedspraktik.

Tiltag som skal hjælpe vores udsatte og ledige.

Det her er alle samme ting, som faktisk eksisterer og gør København bedre, men dem var der ikke plads til i jeres hule. Derfor forsvinder de nu.

Men okay. Vi er godt klar over, at det er et legehøjhus vi har bygget. I den endelige budgetaftale er der mange ting, som vi bakker op om. Vi ledte stadig forhandlingerne, da *Idrætsmilliarden* og pakkerne for *Sikker By* og *Udsatte Boligområder* blev vedtaget. Der er bare et stort problem. Nemlig den her omtalte skovsnegle. Den slimede snegl fyldt med skattelettelse.

Hos jer oppe i hulen har man ellers kunne få det indtryk, at finansieringen til skattelettelserne på magisk vis er fundet i den store skattekasse I har deroppe i jeres hule. Men venner - vi har faktisk været deroppe. Den skattekasse findes ikke.

Skattelettelserne har ikke været gratis.

Vi kan ikke se os selv i at tage penge fra metropuljen, så linjen til eksempelvis Brønshøj forbliver noget vi snakker om. Vi kan ikke se os selv i nærmest at tømme grundkøbspuljen, så der ikke er råd til at købe de grunde vi får brug for til skoler, plejehjem og bosteder, som vi ved vi får brug for i takt med at antallet af københavnere vokser i fremtiden.

At spise skovsneglen vil måske ikke være så slemt igen, fordi når vi tømmer de her puljer, ja så mærker vi det ikke på kort sigt. Men på lang sigt kommer vi til at få rigtig ondt i maven af det.

Og når man først er kommet op i træet, så er det svært at komme ned. Skattelettelserne kommer vi ikke sådan lige til at kunne tage tilbage. For når vi sætter, hvad der i forvejen var en af landets laveste skatter, ned - ja så betyder det at andre sætter deres op. Solidarisk med andre kommuner ja, men vores ansvar er altså for København. Og jeg forventer ikke, at andre er så solidariske med os, når vi en dag står i en situation, hvor vi får brug for at sætte skatten op igen. For at det skal kunne lade sig gøre, så ville der være brug for at mere end alle kommuner på Fyn sætter deres skat ned. Det er ikke holdbart.

I ville ikke have os med i budgetaftalen i år. Sådan er det en gang imellem i politik.

Nu har vi lagt frem, hvilken retning vi gerne vil i. Den er grønnere og der er plads til mere af det, som gør københavnere mindre bekymret i usikker tid.

Så mon ikke vi kan finde hinanden igen på det her rådhus og sammen løser de kæmpestore udfordringer, vi som by står overfor i de kommende år. Det vil jeg glæde mig til at arbejde for sammen med alle jer her i salen.